

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב:
 ותקראנן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן:
 ויצמד ישראל לבעל פעור נחר-אף והנה בישראל: ...
 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-המדניית לעיני משה ולעיני כל-עדת
 בני-ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
 וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקס מתוך העדה וישח רמח בידו:
 ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה וידקור את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה
 אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:
 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אף:
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל
 בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-בני-ישראל בקנאתי:
 לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום:
 והיתה לו וילזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני
 ישראל:
 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את-המדניית זמרי בן-סלוא נשיא בית-אב
 לשמעני:
 ושם האשה המכה המדניית כזבי בת-צור ראש אמות בית-אב במדן הוא:

ויהי

כאשר באו פקידי המלך עיר מודיעינית להעביר את העם מתורת ה' לעבודת האלילים ולזבוח להם, וילוו אליהם רבים מבני ישראל. ויאמרו שרי המלך אל מתתיהו לאמר: הן איש נגיד ונכבד אתה בקרב עמך, ולכן קרב נא אתה ראשונה לעשות את מצוות המלך. ואתה ובניך תמצאו חן בעיני המלך ויתן לכם זהב וכסף ומתנות יקרות. וישא מתתיהו את קולו ויאמר: לא נסור ימין ושמאל מאחורי חוקת אבותינו. לכן את דתי המלך לא נעשה ואת חוקינו לא נמיר בחוקות המלך. ויהי ככלותו לדבר, ויגש איש מבני ישראל לעיני כל הניצבים אל הבמה אשר במודיעין לזבוח זבח כאשר ציווה המלך. וירא מתתיהו ויחם ליבו ותבער קנאתו על תורת אלוהיו. וירץ בחמתו אל האיש וימיתהו אצל הבמה וגם את הפקיד המית ויתוץ את הבמה. ויקנא לאלוהיו כאשר עשה פנחס לזמרי בן סלוא.

סנהדרין

ההורגת אחת בשבוע [אחת לשבע שנים] נקראת חובלנית.

רבי אלעזר בן עזריה אומר - אחת לשבעים שנה.

רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים: אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: אף הם [רבי טרפון ורבי עקיבא] מרבים שופכי דמים בישראל.

וכשהגיע

יומו של משה רבינו עליו השלום ליפטר מן העולם [למות], אמר לו הקדוש ברוך הוא: הן קרבו ימיך למות.

אמר לפניו: ריבונו של עולם, אחר כל היגיעה שיגעתי תאמר לי שאמות?! 'לא אמות כי אחיה'.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: רב לך. עד פה תבוא ולא תוסיף. קרא את יהושע ואצונו.

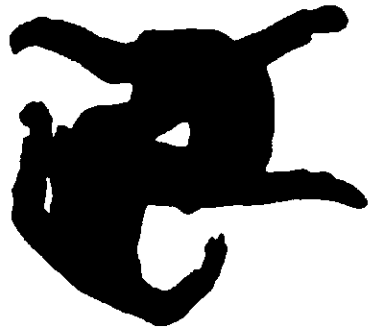
אמר לפניו: ריבונו של עולם מפני מה אני מת?

אמר לו הקדוש ברוך הוא: כלום (האם) אמרתי לך שתהרוג את המצרי?

אמר לו: ואתה הרגת כל בכורי מצרים ואני אמות בשביל מצרי אחד?!

אמר לו הקדוש ברוך הוא: ואתה דומה אלי, ממית ומחיה? כלום אתה יכול להחיות כמוני?

כולנו ביחד וכל אחד לחוד

בצידו השני של הדף נמצאות שלש תמונות המתארות נסיבות שונות להתכנסויות המוניות.

● הפגנה של חרדים בירושלים.

● אוהדי נבחרת הכדורגל "ביתר ירושלים" בשעת משחק.

● מעריצות של אביב גפן במהלך הופעה של הזמר.

למרות ההבדלים הרבים בסיטואציות ובאוקולוסיות המתוארות בכל תמונה, יש להן מכנה משותף אחד: ככולן מתוארות התכנסויות המוניות של אנשים המגלים דבקות רבה (דבקות רעיונית, רגשית, קבוצתית או חברתית). בתמונות מתוארים לבוש האחיד, פנים משולהבות, סיסמאות, ידיים מושטות, הסתופפות, ומרכיבים נוספים, המדגישים את לכידות הקבוצה, את ההומוגניות שלה, ואת העניין המשותף לשמו התכנסו.

נקודות לדיון

● "מוסף" חשוון עוסק בקנאות. קנאות מאופיינת באדיקות ובמסירות קיצונית לרעיון, לאמונה או לאדם מסויים. האם התמונות שבחרנו מתאימות לנושא הקנאות? האם, לדעתכם, קיים קשר בין כל אחת מהסיטואציות המוצגות בתמונות לבין קנאות?

● נסו לחפש תמונות אחרות המתאימות לנושא הקנאות. תוכלו לבחור תמונות מעיתונים, מספרים, מן האלבוים המשפחתי שלכם או תמונות שצילמתם בעצמכם. מדוע בחרתם דווקא בתמונות אלו? מה הקשר בינם לבין קנאות?

● התבוננו בכל אחת מהתמונות ונסו לתאר את הסיטואציה בה היא צולמה. האם היה קשה לדמיין את ההקשר? ערכו רשימה של כל האלמנטים המסייעים בידינו לאפיין את נסיבות ההתכנסות בכל תמונה.

● קבוצה עשויה להיכנס למצב של אקסטזה ביתר קלות מאשר אדם בודד. באווירה קבוצתית אדם עשוי לבצע מעשים מהם הוא נמנע בדרך כלל. אלו סכנות תמונות במצב כזה? האם זהו בהכרח מצב מסוכן? האם ניתן למצוא בו גם הבטים חיוביים?

● לצד שלוש התמונות השארנו קובייה אחת ריקה. נסו לתאר בקובייה זו (או על דף אחר, גדול יותר) סיטואציה של התכנסות המונית בה אתם משתתפים, וסמנו את מקומכם בתמונה. כיצד אתם מרגישים בהתכנסות זו? האם אתם מרגישים שבמצבים מעין אלה אתם מתנהגים בדרך שונה מהרגיל? באלו אופנים?